

CCOO DE CATALUNYA, DAVANT LES RETALLADES PLANTEJADES PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Les mesures presses pel Govern de la Generalitat, amb el Decret de pròrroga dels pressupostos han estat presses de manera unilateral, tant respecte als representants dels treballadors, com a les necessitats dels diferents departaments i serveis de la Generalitat.

Encara que no disposem de dades sobre l'impacte d'aquesta mesura, sembla evident que una rebaixa del 10% sobre el pressupost ens situaria en una destrucció d'ocupació de més de **16.000 places a la Generalitat**, excloses les universitats públiques (que tindran una reducció del pressupost del 10% de mitjana).

A aquestes xifres caldria afegir l'impacte que tindrà als serveis públics concertats com la XHUP on el mateix 10% afegiria **4.000 llocs de treball destruïts**.

Aquestes mesures tenen un primer impacte en els treballadors, en els que són acomiadats o en els que han perdut tota possibilitat de tornar a ser contractats, com a la resta que han d'assumir la seva feina, i un efecte immediat en la prestació de serveis essencials: sanitaris, educatius, d'atenció a les persones..., que porta aparellada un excés de pressió sobre els professionals que condueix, malauradament a un increment de les baixes, que tampoc es cobriran.

Empresarialment aquestes mesures tindran un cost nul (aquí no hi ha ERO's). Les peculiaritats de l'Administració, juntament amb la indefensió en què es troben els seus treballadors i el baix reconeixement social, fan possible aquest disbarat. L'escandalós percentatge de temporalitat (30% en el personal sanitari o el 40% del personal d'Administració i Tècnic) facilita els acomiadaments i fa témer que la destrucció continuï.

Paral·lelament l'impacte dels retalls pressupostaris s'entén sobre els serveis concertats o subvencionats. També en aquest supòsit els primers afectats continuaran sent els treballadors i els usuaris.

Resum de percentatges de temporalitat:

- personal sanitari de l'ICS: 30%
- personal d'Administració i Tècnic: 40%
- administració de Justícia: 32%
- personal docent: 14%

Sobra personal a l'Administració?

- **Ha disminuït el nombre de persones assalariades del sector públic, en 1.3%** des de 2005 a 2008. Per contra, des de 2005 a 2008, els assalariats del sector públic a Espanya s'han incrementat en un 3.3%.
- L'any 2009, el butlletí estadístic estatal registra 302.607 persones com a treballadores públiques. **La ràtio habitants/empleats públics a Catalunya,**

al 2009, és de 24,3. A Espanya hi ha 2.659.010 persones al servei de les administracions públiques, l'any 2009. **La ràtio mitjana habitants/empleats públics a Espanya és de 17.** A Suècia hi ha 8 habitants per funcionari, a Finlàndia 9, a França i Bèlgica, 12.

- En canvi, Catalunya és la comunitat que més competències té assumides, 185; Galícia en té 154; Andalusia, 152; el País Valencià, 131; Canàries, 120...
- **Catalunya té menys empleats en el sector públic en relació a Espanya i altres països europeus.** L'any 2008, el percentatge d'empleats del sector públic a Catalunya sobre el total d'ocupats era del 10.6%, una xifra que ha disminuït en quasi un punt en relació al 2005. A Espanya, aquesta mateixa xifra és del 14.6%, mentre que a Alemanya és del 13.7% i al Regne Unit del 19.5%. En relació a Espanya, els països escandinaus doblen el nombre dels ocupats del sector públic com a percentatge de la població activa; França també ho supera àmpliament i fins i tot països com Estats Units estan per sobre.
- **Entre els anys 2005 i 2008, s'ha produït un increment del 14%** en el nombre de places de la Generalitat, fonamentalment de serveis d'atenció directa a la persones en Educació, Sanitat, Mossos d'esquadra, Serveis penitenciaris, la qual cosa guarda relació amb les competències assumides en aquestes àrees, i amb el creixement demogràfic.

De les places de la Generalitat, la majoria corresponen a Educació (70.109) i personal sanitari (41.763), que suposen en conjunt un 53.4% del total dels empleats públics a Catalunya.

- **La despesa pública sanitària (% PIB) el 2006 és a Espanya de les més baixes de la UE-15, representant un 5'7%** (front el 7'9% d'Alemanya , el 7'2% de Suècia, Bèlgica, i Països Baixos, o el 6'7% del total de la UE-15). La despesa pública sanitària real (no farmacèutica) és tan sols del 4'5% del PIB, de bon tros el més baix de l'EU-15.
- **Analitzant per CCAA, veiem com Catalunya és la penúltima en despesa pública sanitària en % sobre el PIB amb un 4'3,** solament per davant de Madrid. Si analitzem els pressupostos sanitaris per a 2010. Catalunya ocupa el 6è lloc per la cua, solament per davant de Balears, Madrid, Comunitat Valenciana i Andalusia i amb un pressupost pràcticament igual que Canàries.
- En l'educació no universitària, Catalunya presenta uns percentatges de despesa pública en educació no universitària (2,55% PIB) inferiors als espanyols (3,20% PIB) i molt inferiors als europeus (3,92% PIB). En els darrers anys s'ha fet un esforç financer en aquest sentit a Catalunya, que resulta encara insuficient per apropar-se als estàndards internacionals. De fet, en el darrer any estudiat (2007) s'observa que aquest increment de l'esforç de despesa ha estat força baix (0,03% del PIB). A nivell universitari, la despesa a Catalunya en relació amb el PIB (0,57%) també és més baixa que a Espanya (0,7). Quan es considera globalment tota la despesa pública

en educació, s'evidencia un estancament de l'esforç financer en educació en els darrers tres anys. **Catalunya destina poc més del 3,1% del seu PIB a educació, per un 4,4% a Espanya i un 5% a Europa.**

Catalunya i Madrid són les CCAA que dediquen un percentatge menor de la seva riquesa a l'educació (3,13% i 2,67%).

Les retallades no afecten només a la reducció de personal.

A Sanitat s'anuncien concentracions de serveis, de tal manera que malgrat el dret a l'atenció mèdica es garanteixi, s'incrementarà el desplaçament dels usuaris als centres sanitaris i augmentaran les llistes d'espera.

A Ensenyament la reducció de despeses de funcionament està provocant als centres docents la impossibilitat de fer front a les despeses ordinàries de llum, d'aigua i d'altres despeses de funcionament.

CONCLUSIONS

De les dades analitzades es desprèn que Catalunya té un menor percentatge d'empleats públics comparat amb Espanya. Aquesta comparació encara és molt més acusada si la comparació es fa amb altres països europeus.

Els serveis públics estan infradotats pressupostàriament a Espanya i encara pitjor a Catalunya. Amb aquestes xifres, s'explica el diferencial negatiu existent pel que fa al desenvolupament del nostre Estat del Benestar.

Les dotacions de plantilles van baixant. La tasca i la responsabilitat dels i les professionals estan mantenint l'Estat del Benestar per sobre de l'esforç pressupostari.

Les retallades de plantilles i de salari busquen el desprestigi dels serveis públics, i la seva reducció, alhora que augmentar els serveis de copagament. Un país de mileuristes és molt més pobre sense educació i sanitat gratuïtes.

Les dades mostren la falsedat del discurs de la dreta: que Catalunya té un excés de serveis públics i que viu per sobre de les seves possibilitats. En realitat Espanya gasta molt menys en el seu Estat del Benestar que Europa, i Catalunya encara menys. Al PIB del país li correspon una despesa pública major, els recursos existeixen, si es fa la política fiscal adequada per recollir-los.

Amb aquestes retallades es perd una oportunitat per reactivar l'economia creant ocupació en el sector públic. S'empitjora de forma substancial la qualitat del Serveis Públics i es dona un pas endavant per a la seva privatització.